

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 244/02-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. júna 2003 v senáte zloženom z predsedu Jána Klučku a zo sudcov Alexandra Bröstla a Ľudmily Gajdošíkovej v konaní o sťažnosti J. K., bytom Č., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Č., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 800/93 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. K. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 800/93 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Banskej Bystrici p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 800/93 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. J. K. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie vo výške 70 000,-- Sk (slovom sedemdesiatisíc slovenských korún), ktoré mu je Krajský súd v Banskej Bystrici p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici je p o v i n n ý nahradiť J. K. trovy konania vo výške 9 600,-- Sk (slovom deväťtisícšesťsto slovenských korún) do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet advokáta JUDr. M. S., Č.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 27. novembra 2002 doručené podanie J. K. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom Č., zastúpeného advokátom JUDr. M. S., Č., označené ako „Sťažnosť proti porušovaniu základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta zbytočné preťahy v súdnom konaní Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) vedenom pod sp. zn. 34 Cb 800/93, a tým aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ sa návrhom na začatie konania zaslanom na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 10. 5. 1993 domáhal zaplatenia sumy 1 650 000 Sk.

Krajský súd v Banskej Bystrici vykonal v priebehu konania č. 34 C 800/93 (správne malo byť uvedené 34 Cb 800/93) tieto úkony:

- *dňa 10. 5. 1993 navrhovateľ podáva návrh na začatie konania na Okresný súd v Čadci*
- *dňa 17. 5. 1993 Okresný súd v Čadci vyslovuje uznesením 7 Cb 91/93 vecnú nepríslušnosť*
- *dňa 26. 1. 1994 navrhovateľ urguje vytýčenie pojednávania na Krajskom súde v Banskej Bystrici*
- *dňa 10. 5. 1994 navrhovateľ urguje vytýčenie pojednávania na Krajskom súde v Banskej Bystrici*
- *dňa 21. 6. 1994 Krajský súd v Banskej Bystrici vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku (doručená dňa 23. 6. 1994)*

- *dňa 9. 8. 1994 navrhovateľ urguje vytýčenie pojednávania na Krajskom súde v Banskej Bystrici*
- *dňa 16. 9. 1994 navrhovateľ urguje vytýčenie pojednávania na Krajskom súde v Banskej Bystrici*
- *dňa 23. 1. 1995 výzva Krajského súdu v Banskej Bystrici (vyjadrenie odporcu)*
- *dňa 30. 1. 1995 navrhovateľ odpovedá na výzvu Krajského súdu v Banskej Bystrici*
- *dňa 3. 2. 1995 Krajský súd v Banskej Bystrici vytýčil pojednávanie na 22. 2. 1995 o 10:00 hod.*
- *dňa 21. 2. 1995 navrhovateľ ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní (z dôvodu, že odporkyňa sa na pojednávanie nedostaví a pojednávanie bude odročené)*
- *dňa 22. 3. 1995 pojednávanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici*
- *dňa 23. 4. 1995 navrhovateľ berie návrh čiastočne späť*
- *dňa 17. 5. 1995 vyjadrenie odporkyne k čiastočnému späťvzatiu návrhu*
- *dňa 24. 5. 1995 navrhovateľ zasiela vyjadrenie k vyjadreniu odporkyne*
- *dňa 28. 6. 1995 pojednávanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici*
- *dňa 28. 6. 1995 vyjadrenie odporkyne (doručené dňa 3. 7. 1995)*
- *dňa 6. 7. 1995 navrhovateľ zasiela vyjadrenie podľa výzvy krajského súdu v Banskej Bystrici*
- *dňa 20. 1. 1997 pojednávanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici*
- *dňa 23. 1. 1997 navrhovateľ podáva sťažnosť a námietku zaujatosti*
- *dňa 9. 9. 2002 pojednávanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici*
- *dňa 10. 9. 2002 navrhovateľ zasiela sťažnosť na postup sudkyne*
- *dňa 23. 9. 2002 navrhovateľ zasiela vyjadrenie podľa výzvy Krajského súdu v Banskej Bystrici z pojednávania 9. 9. 2002.*

Navrhovateľ v priebehu konania žiadal odstránenie prietahov v konaní sťažnosťami adresovanými predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici a sudkyňi JUDr. S. ...

Krajský súd v Banskej Bystrici porušil v konaní 34 Cb 800/93 základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľ vidí prietahy v konaní v nasledovných obdobiach:

1. od 10. 5. 1993 – podania návrhu na začatie konania do 23. 1. 1995 – doručená prvá výzva Krajského súdu v Banskej Bystrici, nakoľko v predmetnom období okresný súd vo veci nekonal

2. od 28. 6. 1995 do 20. 1. 1997 – pojednávanie na Krajskom súde v Banskej Bystrici, nakoľko v predmetnom období súd vo veci nekonal

3. od 20. 1. 1997 do 9. 9. 2002 – pojednávania na Krajskom súde v Banskej Bystrici, nakoľko v predmetnom období súd vo veci nekonal.

Podľa čl. 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom. ...

Podľa čl. 127 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky Ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 49 zákona č. 38/1993 Z. z. sťažnosť môže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva a slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ vyčerpal všetky právne prostriedky, ktorými sa môže domáhať nápravy konania porušovateľa svojho práva, a to žiadosťami, urgenciami, výzvami, sťažnosťami tak predsedovi súdu ako aj príslušnej sudkyňi.

Sťažovateľ žiada priznať primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 000 Sk, pričom tento nárok odôvodňuje predovšetkým dĺžkou celého konania, ktoré sa vedie od roku 1993, výškou požadovanej sumy a prístupom súdu k predmetu konania. Súčasne poukazuje na to, že je už starší človek.

Súčasne právoplatne neukončeným konaním trvá stav právnej neistoty u sťažovateľa. Sťažovateľ súčasne nekonanie súdov pociťuje ako psychickú ujmu.

Vzhľadom na... uvedené skutočnosti, nakoľko odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a tento

účel možno dosiahnuť iba právoplatným súdnym rozhodnutím, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní 34 Cb 800/93 nekoná bez prieťahov“ sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol takto:

„Základné právo J. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 800/93 o zaplatenie 1 650 000 Sk bolo porušené.

Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 800/93 konal bez zbytočných prieťahov.

J. K. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 000 Sk (slovom dvestotisíc korún), ktoré je Krajský súd v Banskej Bystrici povinný mu vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí a po zistení, že spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a že neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona, ju 18. decembra 2002 prijal na ďalšie konanie.

K prijatej sťažnosti sa podľa § 29 ods. 6 zákona o ústavnom súde vyjadril predseda krajského súdu listom doručeným ústavnému súdu 17. februára 2003, v ktorom uviedol:

«Po oboznámení sa s obsahom sťažnosti a spisom 34 Cb 800/93 Vám oznamujeme, že úkony navrhovateľa ako sú uvedené v časti „Skutkový stav“ zodpovedajú obsahu spisu, treba ich však doplniť o úpravy zákonnej sudkyne, v období medzi jednotlivými pojednávaniami, prípadne inými úkonmi súdu.

*V časti II. označenej ako porušené základné právo uvádza sťažovateľ tieto obdobia:
od 10. 5. 1993 do 23. 1. 1995*

v tomto čase súd vykonal tieto úkony:

Uznesenie Okresného súdu Čadca zo dňa 17. 5. 1993 sa stalo právoplatné 5. 6. 1993 a Krajskému súdu došlo 11. 6. 1993.

Výzva na zaplataenie súdneho poplatku bola vydaná na základe pokynu sudkyne zo dňa 21. 6. 1994. Poplatok bol zaplatený 30. 6. 1994 a dňa 27. 7. 1994 bola vyzvaná zástupkyňa odporcu na podanie vyjadrenia k návrhu. Na výzvu reagovala zástupkyňa odporcu podaním doručeným súdu dňa 9. 8. 1994 a žiadala predĺžiť sudcovskú lehotu na predloženie listinných dôkazov do 18. 8. 1994. Doklady boli predložené 2. 1. 1995. Sudkyňa do tohto dátumu splnenie povinnosti nevyžadovala.

od 28. 6. 1995 do 20. 1. 1997

v tomto čase boli na výzvu súdu zo dňa 28. 6. 1995 predložené zástupkyňou navrhovateľa dňa 10. 7. 1995 rôzne doklady (vid' č. l. 78)

Úprava sudcu na určenie termínu pojednávania je až 26. 11. 1996, čo možno považovať za prieťah v súdnom konaní.

od 20. 1. 1997 do 9. 9. 2002

Dňa 24. 9. 1997 žiadal JUDr. Š. M. o pripojenie spisu 34 Cb 800/93 ku spisu 10 C 170/97 vedenom na Okresnom súde Čadca. Tomuto súdu bol spis zaslaný 11. 11. 1997 (č. l. 111), došiel 14. 11. 1997 a bol vrátený 9. 5. 2000 (č. l. 111).

Do 27. 5. 2002 nebol v spise vykonaný žiadny úkon.

Ostatné údaje sú zrejmé zo spisu, ktorý v prílohe spolu s vyjadrením zasielame.»

Kedže obaja účastníci konania súhlasili s upustením od ústneho pojednávania, ústavný súd vo veci sťažnosti sťažovateľa konal a rozhodol bez jeho nariadenia.

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov...“.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ (II. ÚS 61/98), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným... rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná“

(II. ÚS 26/95). K vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza až „právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (I. ÚS 10/98).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 74/97, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria súd považuje aj povahu prejednávanej veci.

Preskúmaním doterajšieho konania pred krajským súdom ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti a dospel k nasledovným záverom:

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd z predloženého súdneho spisu krajského súdu zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 800/93 išlo pôvodne o návrh sťažovateľa na zaplatenie sumy 1 650 000,-- Sk odporkyňou B. M. Z vyžiadaného súdneho spisu ústavný súd zistil, že tento finančný nárok si sťažovateľ uplatňoval voči odporkyňi v súvislosti s vypovedaním zmluvy o združení, ktorú spolu uzavreli 1. decembra 1992 a ktorú odporkyňa vypovedala k 1. januáru 1993. Hoci právne nároky sťažovateľa sa zakladali ako na titule bezdôvodného obohatenia, tak aj nároku na náhradu škody, ústavný súd zistil, že predložená vec nie je ani právne a ani fakticky mimoriadne zložitá, takže pri sústredenom postupe súdu by ju bolo možné rozhodnúť bez zbytočných priet'ahov. Na právnu a faktickú zložitosť veci ostatne nepoukázal ani predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení zo 17. februára 2003.

2. Ďalším kritériom, použitím ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v konaní sp. zn. 34 Cb 800/93, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd hodnotil jeho postup ako aktívny a súčinnosťný, pretože sa s výnimkou prvého pojednávania (22. mája 1995) riadne zúčastňoval všetkých nariadených pojednávanií a 23. januára 1997, resp. 10. septembra 2002 sa sťažnosťou podľa § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky,

štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov domáhal urýchlenia konania vo svojej veci. Sťažovateľ podaním z 21. apríla 1995 oznámil súdu, že návrh berie v časti späť a 12. septembra 2002 vzniesol námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyni. Tieto úkony sťažovateľa však ústavný súd nepovažoval za také, ktoré by sa výrazným spôsobom podieľali na doterajšej dobe súdneho konania, a preto uzavrel, že správanie sťažovateľa k dĺžke konania neprispelo.

3. Tretím kritériom, použitím ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priesťahom v označenom súdnom konaní, bol postup samotného krajského súdu vo veci sp. zn. 34 Cb 800/93.

Pri hodnotení jeho postupu ústavný súd zistil celkovo nesústreďený postup zákonného sudcu vo veci, o súdnu ochranu ktorej sťažovateľ požiadal. Napriek skutočnosti, že v jeho veci bolo nariadených celkom deväť pojednávaní, prevažná väčšina z nich sa sústredila do roku 1995 a roku 2003. Takto v roku 1995 boli nariadené tri pojednávania (22. februára, 22. marca a 28. júna) a v roku 2003 štyri pojednávania (3. februára, 6. februára, 24. marca a 22. mája). V „medziobdobí“ medzi rokom 1995 a 2003 však boli nariadené už iba dve pojednávania, a to 20. januára 1997 a 9. septembra 2002. Preskúmaním postupu konania krajského súdu v takto vymedzených obdobiach jeho činnosti (ktoré ústavný súd ani nehodnotil ako zbytočné priesťahy v konaní) však ústavný súd zistil viaceré zbytočné priesťahy v konaní spôsobené jeho nečinnosťou bez preukázania existencie zákonnej prekážky jeho ďalšieho postupu. Prvý zbytočný priesťah takéhoto typu ústavný súd zistil v období od júna 1993 do júna 1994, keď bola vec postúpená krajskému súdu (5. júna 1993), avšak výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola sťažovateľovi zaslaná až po roku, a to 21. júna 1994, pričom jej predchádzali urgencie právneho zástupcu sťažovateľa, ktorými sa na uvedenom súde domáhal nariadenia pojednávania vo veci. Ďalší priesťah v konaní ústavný súd zistil od 28. júna 1995 (keď sa konalo tretie pojednávanie vo veci) do 26. júna 1996 (keď zákonný sudca nevykonal žiaden úkon vo veci bez toho, že by jeho ďalšiemu postupu bola bránila zákonná prekážka) a najdlhšie obdobie zbytočných priesťahov ústavný súd zistil v období od 20. januára 1997 (keď sa uskutočnilo štvrté pojednávanie vo veci) do 9. septembra 2002 (keď nasledovalo ďalšie, v poradí piate pojednávanie vo veci).

Z vyžiadaného súdneho spisu, ako aj z písomného vyjadrenia predsedu krajského súdu vyplynulo, že „dňa 24. 9. 1997 žiadal JUDr. Š. M. o pripojenie spisu 34 Cb 800/93 ku spisu 10 C 170/97 vedenom na Okresnom súde Čadca. Tomuto súdu bol spis zaslaný 11. 11. 1997..., došiel... a bol vrátený 9. 5. 2000“. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že podľa svojej judikatúry (II. ÚS 3/00, II. ÚS 422/00) za zbytočné prietahy v súdnom konaní možno považovať „dobu nečinnosti všeobecného súdu za situácie, keď jeho ďalšiemu postupu nebránila žiadna zákonná prekážka“, a naopak existencia zákonnej prekážky v postupe súdu vylučuje, aby doba jej trvania išla na ťarchu súdu ako zbytočné prietahy v konaní. Z uvedeného pohľadu ústavný súd preskúmal argumentáciu predsedu krajského súdu a zistil, že označené „postúpenie“ spisu pre potreby Okresného súdu Čadca nemožno považovať za zákonnú prekážku jeho postupu v zmysle § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a predseda krajského súdu na existenciu zákonnej prekážky (a v tejto súvislosti) ani nepoukázal. V dôsledku uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že počas doterajšej doby konania pred krajským súdom od júna 1993 do júna 2003 tento viac ako 7 a pol roka nekonal (z dôvodov, ktoré nemôžu ísť na ťarchu sťažovateľa), hoci jeho postupu nebránila žiadna zákonná prekážka. V dôsledku uvedeného ústavný súd rozhodol, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

1. Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

Ústavný súd v súlade so svojím rozhodnutím o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde prikázal krajskému súdu, aby vo veci sp. zn. 34 Cb 800/93 konal bez zbytočných prietahov.

2. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy: „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.“

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“. Z ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde vyplýva, že primerané finančné zadost'učinenie má povahu náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Sťažovateľ požadoval finančné zadost'učinenie vo výške 200 000,-- Sk, pričom tento návrh odôvodňuje: *„predovšetkým dĺžkou celého konania, ktoré sa vedie od roku 1993, výškou požadovanej sumy a prístupom súdu k predmetu konania. Súčasne poukazuje na to, že je už starší človek.“*

Pri určení výšky primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie aj prípadná náhrada škody.

Hoci ústavný súd prikázal krajskému súdu, aby v označenom súdnom konaní konal bez zbytočných priet'ahov, vychádzal z názoru, že porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nemožno účinne odstrániť len uplatnením tejto jeho právomoci.

Vzhľadom na celkovú dobu konania krajského súdu v konaní sp. zn. 34 Cb 800/93, berúc do úvahy, že sťažovateľ sa o predĺženie tejto doby zásadne nepričinil, a zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu vrátane pozície sťažovateľa sprevádzanej pocitom neistoty, utrpenia a krivdy, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti ústavný súd považoval priznanie sumy 70 000,-- Sk za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

3. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. M. S.,

ktoré vyčíslil sumou 9 600,-- Sk (§ 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16, § 19 ods. 3, § 22 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), pričom vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2001, ktorá bola 11 963,-- Sk. Náhrada bola priznaná za dva úkony po 3 900,-- Sk a po 100,-- Sk režijný paušál vrátane dane z pridanej hodnoty.

Trovy konania je krajský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júna 2003